

ALI BERGOVÁ
MICHELLE KALUSOVÁ

Skrátka sa zamilujte

Skrátka
sa zamilujte

Skrátka sa zamilujte

Ali Bergová
Michelle Kalusová

Original title: Ali Berg and Michelle Kalus: THE BOOK NINJA

Copyright © 2018 by Ali Berg and Michelle Kalus

Simon & Schuster UK Ltd, England was the first publisher
of the Work in the English language

Cover design © S&S Art Dept.

Cover illustration © Lucy Davey

Translation © Katarína Slivková, 2018

Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2018

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.

www.fortunalibri.sk

Zodpovedná redaktorka Anna Kališková

Prvé vydanie

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat',
ukladať do informačných systémov ani rozširovať
akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky,
fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami,
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-8142-811-1

*Venujeme všetkým, ktorí sa k nám pridali
a v prostriedkoch hromadnej dopravy šíрили knihy
v akoľvek počasí či v dopravnej špičke.*

PRVÁ ČASŤ

*„Človek, ktorého nepoteší dobrý román, musí byť
neodpustiteľne hlúpy, nech už je to džentlmen alebo dáma.“*

Jane Austenová: *Opátstvo Northanger*

Keby o Frankinom živote vydali knihu, pomenovala by ju *Sklamanie*. Tento názov by dokonale vystihoval jej nevydarenú kariéru, rodinu a, samozrejme, aj lúboštný život.

Budík jej vyčítavým drnčaním dával najavo, že vstať mala už pred dvadsiatimi minútami. Vzdychna, prevalila sa na bok a tvár zaborila do ošúchaného výtlačku románu Jane Austenovej *Emma*, ktorý si večer strčila pod vankúš. Zahryzla si do pery a pomyslela si, že nikdy nebude dosť úspešná na to, aby nejaká knižka niesla jej meno.

Lenže Frankie nesúdila knihy podľa názvu. Ani podľa obalu. Rada si o nich vytvárala mienku po prečítaní prvej vety. S najlepšou priateľkou Cat ju označovali za zrod knižky. V úvode Austenová opísala slečnu Woodhousovú ako krásnu, bystrú a bohatú ženu, ktorá podľa všetkého dostala do vienka najväčšie požehnania života. Naopak, keď sa narodila Frankie, matka ju privítala vetou: „Je holohlavá a má veľký nos po svojom otcovi.“

Frankie si schovala hlavu pod paplón, pohrúžila sa do slov, ktoré mala pred sebou, a nedbala na to, že je najvyšší čas, aby sa rozhybala. Emmino postavenie a nezávislosť v nej vzbudzovali feministickú pýchu. Jedným dychom zhltna opisy Georgea Knightleyho a rozplývala sa nad jeho úprimnosťou a nefalšovanou empatiou voči hlavnej hrdinke. Na ňu sa s podobnou empatiou naposledy pozeral roznášač pizze, keď sa pýtal, či je všetka pre ňu.

Vedela, že sa blíži k scéne, v ktorej George požiada Emmu o ruku, a zažmúrila oči. Cítila sa, akoby mala pred

sebou lahodnú čokoládu, a nevedela sa rozhodnúť, či sa do nej má pustiť hneď, alebo si ju má vychutnať neskôr. Jej dilemu vyriešilo prenikavé zvonenie telefónu. Pozrela sa na displej a zistila, že jej volá mama. Zagúľala očami, hovor odmietla a pomaly sa vyhrabala z postele.

Keďže sa jej nechcelo vymýšľať, čo si oblečie, hodila na seba voľné bavlnené šaty, ktoré ležali na zemi. Nato vybehla zo spálne a podišla k svojej pýche a radosti, ktorú predstavovali police s knihami usporiadanými podľa farieb. Lemovali celú stenu obývačky a vynímalo sa na nich jej stosedemdesiatdva obľúbených titulov. Hore uložila červené, nasledovali oranžové, žlté, ružové, fialové, zelené, modré, sivé a napokon čierne. Dúhová knižnica bola jej oázou šťastia. Prstami bezmyšlienkovite prešla po dielach Jane Austenovej potiahnutých látkou, po Fowlerových románoch v tvrdej väzbe a po tituloch sestier Brontëových, až sa váhavo pristavila pri svetlozelenej knižke. Na jej chrbte bolo vytlačené: *Frankie Rosová*. Opatrne ju zdvihla, akoby držala hada, ktorý sa ju chystá uhryznúť, a otvorila ju na prvej strane.

*Venujem mame, otcovi, Cat, Adamovi a najmä pizzi.
Ďakujem za všetku lásku, podporu a dobrotu.*

Vzápätí knihu zabuchla a hodila ju na druhú stranu izby. Schmatla kabelku, ktorá ležala vedľa gauča, vkĺzla do červených tenisiek a vybehla zo svojho maličkého bytu na melbournskom predmestí Richmond.

Po tom, čo z kabelky vylovila kľúče, odomkla malé kníhkupectvo na Brunswick Street, ktoré už pol druhu roka

považovala za svoj druhý domov – teda od chvíle, keď sa jej rozplynuli sny a jej život sa rozpadol ako domček z kárát. Práca v ňom ju v mnohých ohľadoch zachránila. Pripomenuť jej pobyt v Paríži, kam odišla pred nástupom na magisterské štúdium anglickej literatúry na Melbournskej univerzite, počas ktorého sa na tri mesiace zamestnala v kníhkupectve Shakespeare and Company.

Na pleciach vtedy nemala nijakú zodpovednosť (hoci jej tri jazvečíky by s ňou nesúhlasili) a vychutnávala si čas, ktorý trávila tým, že sa prechádzala pomedzi regály s knihami, písala a jedla mandľové croissanty. Podobná bezstarostnosť sa jej zmocnila zakaždým, keď vošla do predajne. S obľubou pozorovala milovníkov literatúry, ktorí sa mihali na rušnej ulici a nakúkali do ich krásneho výkladu. Páčilo sa jej, že ju obklopujú silné ženy, ako je Maya Angelou, Margaret Atwoodová a Chimamanda Ngozi Adichie. Predovšetkým však bola rada, že pracuje so svojou najlepšou priateľkou Cat. Jej manžel Claud zdedil kníhkupectvo po starých rodičoch. Keďže pôsobil ako účtovník v malej miestnej právnickej firme, mal dlhý pracovný čas a navyše sa so zánietením venoval štrikovaniu, nebol si istý, či popritom zvládne aj podnikanie. Cat vtedy dostala skvelý nápad a navrhla, aby jej obchod zveril do rúk a staral sa iba o účtovné knihy. Len čo Frankie ponúkla prácu, dlho nerozmýšľala a s nadšením ju prijala.

Priateľstvo im vydržalo od ôsmeho ročníka základnej školy, keď namiesto cvičení z matematiky vypisovali ľúbostné listy pánu Darcymu. Nič na ňom nezmenil ani fakt, že Cat práve čakala prvé dieťa a v sobotu večer pravidelne sledovala s Claudom reprízy programu o pletení na Netflixe, zatiaľ čo Frankie, ktorej rástlo brucho akurát od pizze,

absolvovala jedno trápne rande za druhým. Teraz, keď trávili dni v predajni plnej kníh, čítali a debatovali o nich (a, pravdaže, všetkých ľudí súdili podľa toho, aké tituly si vybrali), boli si bližšie ako Horatio s Hamletom.

Frankie prekľučkovala pomedzi regály a kabelku hodi-la pod pult. Zapla klimatizáciu, sadla si na stoličku za pokladnicou, nohy si vyložila na pult a vrátila sa k ošúchanému výtlacku *Emmy*. Práve obrátila stranu, keď sa ozval zvonček nad dverami a do obchodu vošla žena s rozlietanými červenými vlasmi v krikľavo ružovom pletenom tielku, v čiernych lykových nohaviciach a v jasnooranžových teniskách, ktorej z tváre kvapkal pot.

„Čau, Catherine,“ kývla jej na pozdrav spoza knihy.

„Ahoj, Frankston,“ odzdravila sa Cat. Vzápätí sa k nej pripojila, schytila román *Jasper Jones*, ktorého autorom je Craig Silvey, a nohy si vyložila vedľa jej nôh.

„Kde si sa tak spotila?“ nadhodila Frankie.

„Ráno som mala ďalšiu hodinu K-popu. Mimocho-dom, bola perfektná, ale pokazili sa im sprchy. Nechcelo sa mi ísť sa prezliecť domov a hneď nato sa sem vracat', a tak mi napadlo, že keď chvíľu postojím vonku, určite ob-schnem. No zabudla som, že dnes bude poondených tridsaťdva stupňov! Navyše, tielka, ktoré mi Claud stále štrikuje, vôbec nesajú pot. Veď sa na mňa pozri, vyzerám ako roztopená zmrzlina!“ Schmatla priateľku a snažila sa pritisnúť jej hlavu na svoju spotenú hrud'.

Ak by Frankie bola kráľovná randenia, Cat by bola kráľovná cvičebných kurzov. Namotala sa už na všetky možné druhy cvičenia a zdravého stravovania od *barre*, ktoré v sebe spája prvky pilatesu a baletu, až po náročný tanec pri tyči a potom ich nechala, ako sa Marius v *Bedároch* vykašľal

na Éponine. Všetko sa začalo v lete pred niekoľkými rokmi. Najprv si myslela, že Cat sa upla na fitnes, lebo chce byť zdravšia a chce mať lepšiu postavu, lenže v poslednom čase uvažovala, či to nesúvisí s nedostatkom sebadôvery. Kedysi sa tešila z toho, ako sa ženy otáčajú za jej manželom, ktorý je až nespravodlivo príťažlivý. No čo ak má zrazu pocit, že ju ostatní prehliadajú?

„Kde si?“ opýtala sa Cat a hodila očkom po jej ošúchanej knižke.

„O chvíľu sa dostanem k časti, v ktorej ju požiada o ruku.“

„Ešte ti nelezie na nervy, že dookola čítaš tie isté knihy?“

„Práve si sa štvrtý raz pustila do *Jaspera Jonesa*!“ odbila ju.

Cat rozhodila rukami, akoby uznala, že má pravdu.

„Dnes sa na kurze stalo niečo zvláštne.“

„Čo také?“ vyzvedala Frankie.

Vtom sa otvorili dvere. Priateľky stíchli, zatvorili knižky, nohy spustili na zem a ostrážito zdvihli oči. Do predajne vošiel zavalitý plešivejúci muž.

„Sci-fi!“ zasyčala Cat.

„Vojnová biografia!“ vyhrkla Frankie.

Červenolíci zákazník ich obdaril sladkým úsmevom, ktorý mu opätovali, a spýtali sa, či nepotrebuje pomoc. Pokrútil hlavou a neznesiteľne pomaly vykročil medzi regály. Škrabal sa na temene, ale ničoho sa nedotkol. Nespúšťali z neho pohľady a sledovali každý jeho pohyb.

„Tak sa už rozhodni!“ zašepkala Cat.

„Teraz to príde!“ zasipela Frankie.

Zdalo sa, že prešla celá večnosť, keď muž zastal v oddelení sci-fi literatúry, schytil dva romány Stephena Kinga a rýchlo si ich šupol pod pazuchu.

„Dokelu! Má košeľu bez kravaty. Mohla som to tušiť,“ prehodila Frankie sklamane.

„Naša peniaze, Frankston!“ Cat jej strčila ruku pod nos a nedočkavo pokývala prstami. Frankie pomaly vytiahla z peňaženky päťdolarovú bankovku a pľasla jej ju do dlane.

„Takže tu máme dve skvelé sci-fi. Ponúknem vám ešte niečo?“ prihovorila sa Cat zákazníkovi a priateľku obdarila diabolským úsmevom.

„Nie. Mám rád dobrého Kinga,“ poznamenal. Knihy položil na pult, aby mohla načítať čiarové kódy. „Pôvodne som chcel vyskúšať vojnovú biografiu *Križovatka*. Napísal ju tuším Mark Donaldson. Hovorí vám to niečo? No potom som sa rozhodol, že radšej zostanem pri osvedčenej kvalite. Nuž a King... je dobrá voľba!“ zachechtal sa.

Frankie naňho zízala, zatiaľ čo Cat zadržovala smiech a nákup vložila do papierovej tašky.

„Prajem vám krásny deň. Veľmi ma teší, že ste dali prednosť Kingovi pred vojnovou biografiou. Bola to dobrá voľba,“ zaštekotala.

„To áno! Majte sa!“ zvolal cestou von. Vyprevadil ho cengot zvončeka.

„Aj vy!“ zakričala za ním.

„Chcel si kúpiť vojnovú biografiu, takže mi vráť päťdolarovku!“ Frankie chňapla po bankovke, ibaže priateľka odťahla ruku.

„Chcel, ale nekúpil! Je moja. Rozlúč sa s ňou,“ vyhlásila samolúbo.

Frankie vzdychla. „To nie je fér!“

„Prečo by nebolo?“ usmiala sa Cat spokojne.

Frankie sa zamračila. Vzápätí si znova vyložili nohy na pult a opreli sa o operadlá. Popod dvere prenikala dovnútra

čoraz väčšia horúčava, ktorú tlmila silná klimatizácia. Kvapky chladného potu jej stekali po krku až do výstrihu.

„Prepáč, mám zlú náladu,“ nadhodila Cat.

Frankie po chvíľke ticha dokonale zacitovala hlavnú hrdinku knihy, ktorú čítala: *„Pochabosť celkom iste prestáva byť pochabosťou, ak sa jej bez zahanbenia dopúšťajú rozumní ľudia.“*

Keď pokývala hlavou, jej priateľka sa usmiala.

„Prečo máš zlú náladu, Kitty Cat? Čo sa stalo na kurze? Sťahuješ sa do Kórey?“ zavtipkovala Frankie.

„Nechajme to. Prinesiem kávu.“ Vyskočila na rovné nohy a schytila kabelku.

„Cat! Myslíš to vážne? Veď mi to povedz!“ Takéto vyhýbavé správanie nie je pre jej priateľku typické. Väčšinou jej rozpráva o všetkom – od toho, čo jedla na raňajky, až po to, ako sa vyvíja románik medzi pouličnými hudobníkmi, ktorí sedeli oproti kníhkupectvu.

„Radšej nie.“ Vtom ešte väčšmi očervenela a oči jej zabehli k dverám.

„Catherine Adeline Cooperová, okamžite to vysyp!“ Frankie prižmúrila viečka a podozrievavo si ju premerala.

Asi minútu – čo bol ich rekord – si vymieňali ľadové pohľady.

„Tak dobre!“ Cat porazenecky rozhodila rukami.

„Takže?“

„Na kurz chodí... jeden zlatý chalan. Je to tanečník. Volá sa Džin Su.“

„Džin Su?“

„Áno.“

„A?“

„A... Džin Su...“

„Čo je s ním?“

„Pred niekoľkými týždňami som sa s ním náhodou vyspala.“ Dľaňou si zakryla ústa a vyštartovala k dverám.

„Čože? Cat! Cat, vráť sa!“ skríkla Frankie, ktorá nemohla uveriť vlastným ušiam.

Žeby Cat podviedla Clauda? Nie. Vedela, že to nie je možné. Nikdy by to neurobila. Ich manželstvo nie je dokonalé. Lenže čie je? Cat ľúbi svojho mimoriadne atraktívneho muža, hoci je posadnutý štrikovaním. Navyše, je vo štvrtom mesiaci. Čaká s ním dieťa, preboha!

Frankie vyskočila zo stoličky a rozbehla sa za upotenu priateľkou, ktorá sa práve priznala k nevere. Keď však otvorila dvere, zastala. Namiesto Cat pred ňou stál najpríťažlivejší chlap, akého kedy videla. Bol vysoký, urastený a pripadal jej ako John Knightley z *Emmy*, pán Darcy z *Pýchy a predsudku* a Edmund Bertram z *Mansfieldského parku* v jednom.

Frankie sa utiahla do bezpečia za pultom a s nosom zaboreným do knižky sledovala fešáka, ktorý sa prechádzal po predajni. Oblečené mal modré rifle a ležérne biele tričko, v ktorom vynikali jeho primerane široké plecia, a sebaisto kľučkoval medzi regálmi. Ruku strčila do misky s cukríkmi M&M's, ktorú mali vedľa počítača na pulte, a s úsmevom si jeden hodila do úst. *Hra sa začína!*

Neznámy podišiel ku klasike. *Vyzerá to slubne. Áno, po-
hladkaj staré zaprášené obálky. Počkať! Ide ďalej!*

Zamieril k cestopisnej literatúre. Odrazu zastal a poobzeral sa, aby sa zorientoval. Keď zbadala, že očami zabľúdil k populárno-náučným dielam, zatajila dych. *Žeby to bol sčítaný historik? Alebo ekonóm?* To by celkom brala. Lenže v tej chvíli sa muž s gaštanovými vlasmi opäť pohol a Frankie, ktorá čoraz väčšími vykúkala spoza obálky a hľadala jeden cukrík za druhým, zízala na to, ako rozhodnými krokmi smeruje do zadnej časti obchodu.

Nie, nie, nie! Chod'kamkoľvek, len nie k tej polici. Literatúra pre mládež? Istotne je dezorientovaný. Odložila rozčítaný román a usúdila, že čo je veľa, to je veľa. Zákazník je očividne zmätený. Práve keď sa chystala opustiť bezpečie pultu, bez jediného zaváhania vytiahol knihu s krikľavo oranžovým chrbtom.

„To je určite zlý vtip,“ zamrmľala si popod nos. „Ved' má najmenej tridsať! Je priveľmi vyzretý a roztomilý na to, aby čítal...“ Nešlo jej to do hlavy. „Naozaj má v ruke druhú časť *Twilightu*? Ach! Čo to...“

Neznámy zdvihol oči a zvedavo sa na ňu pozrel.

„Dokelu!“ Rýchlo sa obrátila chrbtom k policiam a oprela sa o pult. *Vedela som, že v tom bude nejaký háčik*, povedala si tentoraz v duchu a schytila telefón, aby zavolała Cat.

„Prečo nedvíha?“ Netrpezlivo poklepkala nohou.

„Ehm.“

Len čo začula tlmené rytmické kašľanie, zvrtila sa a takmer zvalila misku so zvyškom cukríkov, ktorá nestála na najšťastnejšom mieste.

„Pardon. Ako vám môžem pomôcť?“ Bleskovo sa spamätala a z tváre si odhrnula pramienok vlasov.

„Rád by som zaplatil,“ odvetil s úsmevom, pri ktorom sa mu na lícach zjavili jamky.

Frankie v duchu hodnotila knižku, ktorú položil pred ňu, a s prižmúrenými očami nespokojne hľadela na vyčákanú obálku s fotografiami z filmu. Popritom mu nenápadne skontrolovala ľavú ruku a zistila, že nemá obrúčku.

„Mám ju zabaliť? Asi ju chcete darovať neteri, však? Alebo synovcovi či svojmu potomkovi?“ opýtala sa s nádejou v hlase.

„Nie, nie. Je pre mňa. Už som sa nevedel dočkať, kedy sa dozviem, čo sa stane!“

„Hm, jasné.“ Prinútila sa vyčariť upätý úsmev.

Vzápätí načítala čiarový kód a vložila knihu do tašky. Keď zdvihla oči, zistila, že muž na ňu upiera takmer túžobný pohľad. Nepopierateľne z neho vyžarovalo čosi hrejivé. Jeho modré oči akoby hovorili: *Na svete nie je nik, na koho by som sa teraz díval radšej*. Zrazu mala pocit, že sa k nej približuje. Dvíha ruku alebo sa jej to iba zdá? *Vari len? Chystá sa...* Nahol sa ponad pult. Zahmlila sa jej myseľ. Bez uvažovania napodobnila jeho pohyb a rýchlo sa k nemu naklonila. Len čo

sa ocitli v tesnej blízkosti, zacítila zemitú vôňu jeho kolínskej. *Azda sa práve dotkol mojej tváre?* V tej chvíli privrela oči. Delilo ich už iba niekoľko centimetrov. Podvedome našpúlila ústa... a pobožkala ho. Rovno na nos. *Na nos!* Ani sa nepohla a stále stískala pery, keď zacítila, že ju prstami jemne štipol na ľavé líce. Náhle sa od seba odtiahli.

„Prepáčte, na líci ste mali čokoládu.“ Ospravedlňujúco zdvihol inkriminovaný kúsok.

„Panebože, a ja som vám dala pusku na nos! Nehnevajte sa, bolo to odo mňa vrcholne nevhodné,“ vyjachtala. „Nechápem, čo to do mňa vošlo. Dozvedela som sa nepríjemnú správu a zjavne neviem, čo robím.“ Nenachádzala slová. „Bude to šestnásť dolárov, ďakujem.“

S odvráteným pohľadom dokončila transakciu a posunula k nemu tašku. Potom sa vyšuchtala spoza pultu, ruku mu položila na chrbát a náhlivo ho odvieďla k dverám. Zdalo sa, že muž sa usiluje čosi povedať, ale znova mu ďakovala a ospravedlňovala sa, kým nebol na ulici. Len čo za ním zatvorila dvere, zhlboka sa nadýchla a oprela sa o ne. Zo skla jej cez šaty preniklo teplo a poskytlo jej chvíľkovú úľavu. *Odkedy sa správam ako blázon?*

 Frankie: Cat, prosím, napíš, kde si. Porozprávajme sa.

P. S.: Práve som sa vrhla na zákazníka. Okamžite potrebujem podporu.

Chvíľu zízala na displej a čakala na odpoveď, no potom si začala prezerať instagram, aby sa rozptýlila.

Pred očami sa jej mihol obrázok milúčkého šteniatka, popučeného avokáda, úhľadne rozložených predmetov a našla aj oznámenie o zásnubách.